

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII KADENCJA**

Warszawa, dnia 21 maja 2010 r.

Druk nr E35

OPINIA

KOMISJI SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, uchylająca decyzję ramową 2004/68/WSiSW

Marszałek Senatu skierował do komisji projekt aktu prawnego UE; projekt stanowiska Rady Ministrów w sprawie tego dokumentu został przekazany w dniu 23 kwietnia 2010 r.

Komisja rozpatrzyła wniosek na posiedzeniu w dniu 21 maja 2010 r.

Sygnatura dokumentu	Komisja Europejska	COM(2010) 094
	Rada UE	8155/10

Przewodniczący Komisji
Spraw Unii Europejskiej
(-) Edmund Wittbrodt

OPINIA

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz.U. z 2004 r. Nr 52, poz. 515; z 2005 r. Nr 160, poz.1342), Komisja Spraw Unii Europejskiej przedstawia opinię w brzmieniu:

Komisja uwzględniła opinię Komisji Ustawodawczej i Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji przyjętą w dniu 11 maja 2010 r.

Komisja badając wspomniany projekt dyrektywy pod kątem jego zgodności z zasadą pomocniczości wyrażoną w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej nie stwierdziła jej naruszenia.

Komisja popiera przyjęcie dyrektywy, jednak wyraża wątpliwości co do poniższych kwestii:

1. Przepisy dotyczące obowiązku tworzenia przez państwo programów czy środków interwencyjnych (w szczególności art. 20) mają charakter ogólny i nie zawierają żadnych konkretnych obowiązków dla państwa, poza ogólnie sformułowanym nakazem, aby były skuteczne. Powstaje w związku z tym pytanie jak państwa mają realizować ten obowiązek oraz w jaki sposób Komisja Europejska będzie w tym zakresie oceniała wdrożenie w państwach członkowskich dyrektywy;
2. Określenie relacji dyrektywy i konwencji Rady Europy z Lanzarote. Komisja Europejska w uzasadnieniu do projektu powołuje się na konwencję jako na najostrzejszy akt prawa międzynarodowego w tym zakresie. Większość państw Unii Europejskiej podpisała konwencję i przygotowuje się do jej ratyfikacji. Wobec powyższego projektowana dyrektywa powinna w większym stopniu uwzględniać postanowienia konwencji; katalog sytuacji objętych jurysdykcją państwa (konwencja dopuszcza jurysdykcję państwa ofiary, podczas gdy dyrektywa nie uwzględnia takiego przypadku, konwencja zawiera także klauzulę dopuszczającą rozszerzenie jurysdykcji), a także nieco różne w obu dokumentach określenie okoliczności obciążających;
3. Tłumaczenie dyrektywy na język polski powinno być szczególnie starannie zweryfikowane na odpowiednim etapie przez stronę rządową.

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
